

TIJDLIJN

EUROPESE UNIE

1948 CONGRES VAN DEN HAAG

Op 7 mei 1948 komen bijna 800 vertegenwoordigers uit verschillende Europese landen samen op het Congres van Europa in Den Haag om te praten over nieuwe vormen van vreedzame Europese samenwerking. Dit wordt ook wel beschouwd als het eerste federale moment in de Europese geschiedenis.

1950 SCHUMAN DECLARATIE

De Franse minister van Buitenlandse Zaken, Robert Schuman, presenteert op 9 mei 1950 een plan voor een nieuwe vorm van politieke Europese samenwerking die oorlog tussen Europese landen ondenkbaar moet maken. De "Schuman Declaratie" wordt gezien als de eerste aanzet tot wat later de Europese Unie zou worden. De EU viert nog elk jaar op 9 mei Europadag, haar verjaardag.

1951 VERDRAG VAN PARIJS

Op 18 april 1951 wordt in Parijs het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal getekend. Zo krijgt de visie van Schuman steeds meer vorm. De zes oprichtende lidstaten (België, Duitsland, Frankrijk, Italië, Luxemburg en Nederland) beslissen voortaan samen wat er met steenkool en staal in Europa moet gebeuren. Zo kan geen enkel land nog zelf wapens gaan produceren zonder dat de andere landen dat doorhebben.

1957 VERDRAG VAN ROME

Op 25 maart 1957 wordt het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap getekend. Hiermee wordt voortgebouwd op het succes van de EGKS en breiden de zes lidstaten hun samenwerking uit tot andere economische sectoren. Het belangrijkste idee is het creëren van een gezamenlijke markt met vrij verkeer van goederen, diensten en personen.

1985 SCHENGEN VERDRAG

Op 14 juni 1985 tekenen de regeringsleiders van Nederland, België, Duitsland, Frankrijk en Luxemburg in Schengen het verdrag van Schengen wat de personencontrole aan hun gezamenlijke grenzen afschaft. De Schengenruimte is voortaan een gebied zonder binnengrenzen. Het gebied is inmiddels uitgebreid naar 26 landen. Waaronder bijna alle EU lidstaten.

1992 VERDRAG VAN MAASTRICHT

Op 7 februari 1992 wordt het Verdrag betreffende de Europese Unie getekend in Maastricht. In dit verdrag werd vastgelegd dat de Europese Unie is gebaseerd op drie pijlers, namelijk: de Europese Gemeenschappen, het gemeenschappelijk buitenlands- en veiligheidsbeleid en, het beleid op het gebied van Justitie en binnenlandse zaken. Ook krijgt het Europees Parlement meer wetgevende en controlerende macht.

2007 VERDRAG VAN LISSABON

Het verdrag van Lissabon is een aanvulling op de verdragen van Rome en Maastricht betreffende de werking en het functioneren van de Europese Unie. Het doel van de hervormingen is om de Unie beter bestuurbaarder en democratischer te maken. Na ratificatie van de inmiddels 27 lidstaten treedt het verdrag in 2009 in werking.

2020 BREXIT

Op 31 januari 2020 verlaat het Verenigd Koninkrijk de Europese Unie. Het Verenigd Koninkrijk was EU-lid sinds 1973. Het Europese en Britse parlement hebben de "Brexitovereenkomst" aanvaard en op basis daarvan starten de onderhandelingen over een nieuwe relatie tussen de Unie en het Verenigd Koninkrijk.

PIONIERS VAN DE EUROPESE UNIE

1 ROBERT SCHUMAN

Robert Schuman was een Franse politicus en staat nu vooral bekend als de "vader van Europa". Tijdens de Tweede Wereldoorlog vocht, de van oorsprong Duitse, Robert Schuman in het Franse verzet en werd gevangengenomen door de Nazi's. Na de oorlog bekleedde hij diverse hoge functies in de Franse overheid. Op 9 mei 1950 presenteerde hij de Schumanverklaring waarin hij de plannen deelde voor duurzame vrede en economische samenwerking op het Europese continent.

2 JEAN MONNET

Jean Monnet was een Franse politicus en econoom met als missie om de Europese integratie te bevorderen. Samen met Robert Schuman schreef hij de Schumanverklaring. Het waren zijn ideeën die de inspiratie vormden voor het plan om de Franse en Duitse kolen- en staalproductie te bundelen en onder één Hoge Autoriteit te stellen, om zo te voorkomen dat de machtigste landen van het continent opnieuw oorlog met elkaar zouden gaan voeren.

3 KONRAD ADENAUER

Konrad Adenauer was de eerste kanselier van de Bondsrepubliek Duitsland, van 1949 tot 1963. In deze functie veranderde hij meer dan wie ook het imago van Duitsland en de Europese geschiedenis na de Tweede Wereldoorlog. Alles wat hij tijdens en voor de oorlog had meegemaakt motiveerde hem om zich in te zetten voor pan-Europese samenwerking en duurzame vrede te bewerkstelligen. Hij was als politiek realist een groot voorstander van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en de latere Europese Economische Gemeenschap.

4 PAUL-HENRI SPAAK

Paul-Henri Spaak was de Belgische minister van Buitenlandse Zaken in ballingschap tijdens de Tweede Wereldoorlog. Hij had de verschikkingen van de oorlogen in Europa met eigen ogen gezien en was vastbesloten om door middel van economische en politieke samenwerking Europa weer tot een sterk en vreedzaam continent te maken. Hij was hier direct bij betrokken in zijn functie als voorzitter van de eerste algemene vergadering van de Verenigde Naties in 1946 en als secretaris-generaal van de NAVO van 1959 tot 1961. Spaak speelde ook een belangrijke rol in het tot stand brengen en formuleren van het Verdrag van Rome wat zorgde voor de oprichting van de Europese Economische Gemeenschap.

5 ALCIDE DE GASPARI

Alcide de Gaspari was een Italiaanse politicus met een leidende rol in de Europese integratie na de Tweede Wereldoorlog. Tijdens de wederopbouw van zijn land voerde hij actief campagne voor Europese eenheid en was overtuigd van het feit dat dit de enige manier was om volgende oorlogen in Europa te voorkomen. Een verenigd vreedzaam Europa werd mogelijk door middel van samenwerking én de kans om als Europese landen om elkaar aan te vullen en te ondersteunen.

6 SIMONE VEIL

Simone Veil was de voorzitter van het Europees Parlement na de eerste rechtstreekse verkiezingen in 1979 en werd daarmee ook de eerste vrouw die een EU-instelling leidde. Veil overleefde tijdens de Tweede Wereldoorlog de concentratiekampen van de Nazi's en kende de verschikkingen van oorlog persoonlijk. Dit zorgde ervoor dat zij een eengemaakt en vreedzaam Europa haar leven lang zou verdedigen. In 1981 won ze de Karel de Grote prijs voor haar bijdrage aan de Europese eenheid.

Europese Unie Instellingen

De Europese Raad

Voorzitter: Charles Michel

De staatshoofden en regeringsleiders (zoals Mark Rutte) van de EU-landen komen samen in de Europese Raad om het algemene beleid en de prioriteiten van de Europese Unie vast te leggen. De voorzitter van de Europese Raad wordt verkozen voor een termijn van 2,5 jaar die eenmaal kan worden verlengd. De Europese Raad keurt geen wetten goed, maar kan wel wijzigingen aan de EU-Verdragen vaststellen.

Het Europees Parlement

Voorzitter: Roberta Metsola

Het Europees Parlement vertegenwoordigt de burgers van de EU-landen. De 720 parlementsleden worden elke vijf jaar rechtstreeks door de burgers gekozen. De Europarlementariërs verzamelen zich in 7 verschillende politieke fracties. De voornaamste taak van het Europees Parlement is het nemen van besluiten over Europese wetten samen met de Raad van de Europese Unie. Daarnaast keurt het ook de EU-begroting goed.

Raad van de Europese Unie

Voorzitter 2024: België en Hongarije

Deze Raad vertegenwoordigt de regeringen van de EU-landen. De Raad van de Europese Unie is de vergadering van ministers uit de nationale regering van elke lidstaat die bijeenkomt om wetten aan te nemen en het beleid af te stemmen. De samenstelling van deze vergaderingen verschilt afhankelijk van het te bespreken onderwerp. De Raad van de EU neemt samen met het Europees Parlement besluiten over Europese wetten.

De Europese Commissie

Voorzitter: Ursula von der Leyen

De Europese Commissie behartigt de gemeenschappelijke belangen van de EU en is het belangrijkste uitvoerende orgaan van de EU. Zij gebruikt haar "initiatiefrecht" om voorstellen voor nieuwe wetten in te dienen. Die voorstellen worden vervolgens grondig bestudeerd en al dan niet goedgekeurd door het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie. Zij beheert ook alle facetten van het EU-beleid, met uitzondering van het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid. De Europese Commissie beheert daarnaast de EU-begroting en ziet erop toe dat de lidstaten de EU-wetten correct toepassen. De Europese Commissie heeft vertegenwoordigingen in de hele EU.

Andere belangrijke EU organen zijn:

Het Hof van Justitie van de Europese Unie

De Europese Centrale Bank

De Europese Rekenkamer

Utrecht in Europa

Het Europees Comité van de Regio's

Het Europees Comité van de Regio's is de vertegenwoordiging van lokale en regionale overheden in de EU en verleent advies over nieuwe wetten die invloed hebben op regio's en steden. Het is een politieke assemblee en bestaat uit 329 leden en 329 plaatsvervangende leden die gekozen zijn op lokaal of regionaal niveau. Dit kunnen bijvoorbeeld, burgemeesters of gedeputeerden zijn. Zij komen zes keer per jaar bijeen in Brussel om hun adviezen voor de voorgestelde wetgeving te bespreken en het eens te worden over resoluties waarin zij de EU oproepen tot extra maatregelen.

Het Huis van de Nederlandse Provincies

In 2000 hebben de 12 Nederlandse provincies en het Interprovinciaal Overleg het Huis van de Nederlandse Provincies opgericht in Brussel. Provincies hebben op veel terreinen meestal directe verantwoordelijkheid voor de uitvoering van Europees beleid, daarom is een goede vertegenwoordiging en lobby erg belangrijk. Het HNP is een Brusselse post met een signalerende functie en is een platform voor gezamenlijke belangenbehartiging van de provincies en het IPO in Brussel.

HUIS VAN DE **NEDERLANDSE**
PROVINCIES

HET EUROPEES PARLEMENT

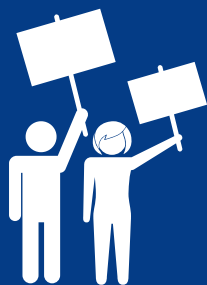

DE VOORZITTER

720 LEDEN

7 POLITIEKE FRACTIES

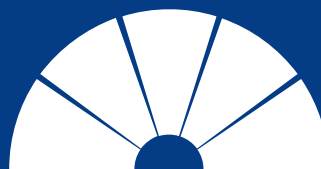
27 COMMISSIES

47 DELEGATIES

PLENAIRE VERGADERING

DE VOORZITTER

De voorzitter van het Europees Parlement is op dit moment Roberta Metsola. De voorzitter wordt voor tweeënhalf jaar gekozen door het Parlement, dat is een halve zittingsperiode, en kan weer worden herkozen. Zij vertegenwoordigt ook het Europees Parlement naar buiten toe, met name op het gebied van internationale betrekkingen.

720 LEDEN

Het Europees Parlement bestaat uit 720 parlementariërs die elke vijf jaar rechtstreeks door de Europese burgers worden verkozen. Het parlement debatteert over de wetsvoorstellen van de Commissie en neemt samen met de Raad van de Europese Unie besluiten over deze voorstellen.

47 DELEGATIES

De delegaties van het Europees Parlement onderhouden contacten en wisselen informatie uit met parlementen uit landen buiten de Europese Unie.

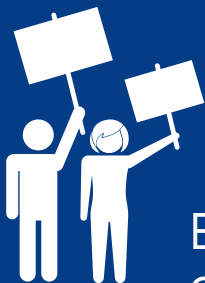
PLENAIRE VERGADERING

Tijdens de plenaire vergadering stemmen de Europarlementariërs over Europese wetten en nemen ze door middel van debatten een standpunt in over verschillende onderwerpen.

27 COMMISSIES

In de verschillende gespecialiseerde commissies bereiden de Europarlementariërs de plenaire vergaderingen van het parlement voor. Een commissie kan bestaan uit 25 tot 81 leden.

7 POLITIEKE FRACTIES

Europarlementariërs zijn allemaal lid van een Europese fractie. Zij verenigen zich niet naar nationaliteit, maar naar politieke overtuiging. Er zijn 7 fracties en enkele Europarlementariërs zitten onafhankelijk in het parlement.

NEDERLANDSE PARTIJEN IN DE FRACTIES

Europese Volkspartij (EPP)

CDA
NSC*
BBB*

Progressieve Alliantie van Socialisten en Democraten (S&D)

PvdA

Renew Europe

D66
VVD

Identiteit en Democratie (ID)

PVV

De Groenen/ de Vrije Europese Alliantie

GroenLinks
Volt*

De linkse Fractie van het Europees Parlement (GUE/NGL)

PvdD

De Europese Conservatieven en Hervormers (ECR)

SGP

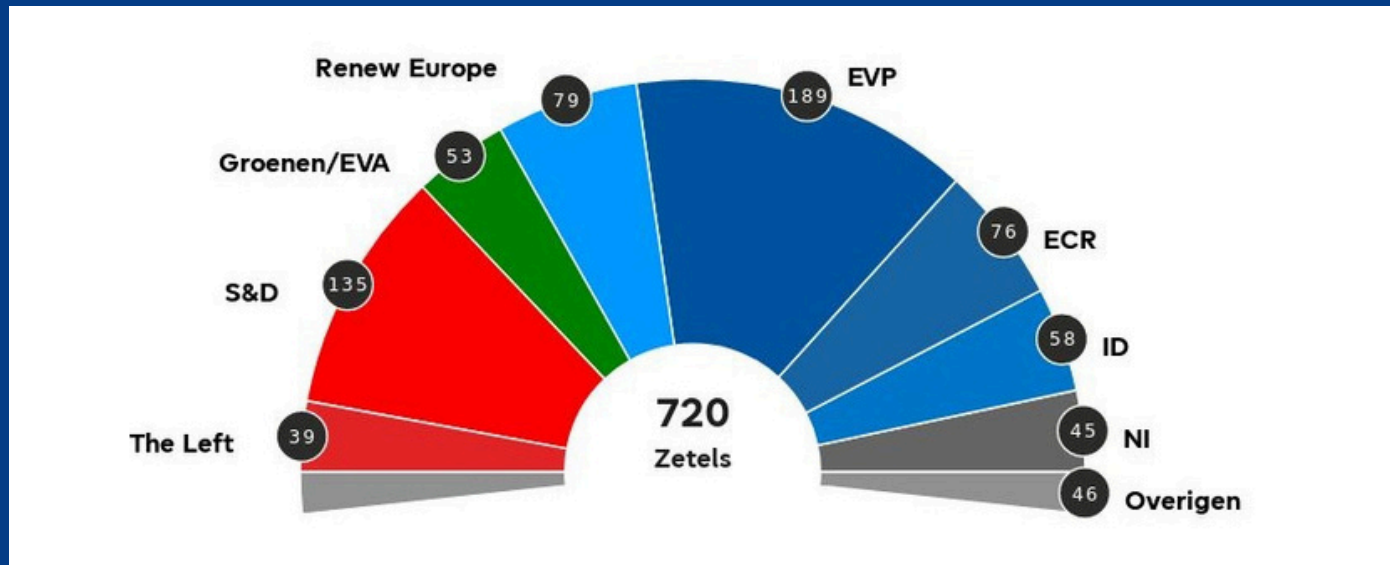
*Voorlopige indeling. Deze partijen moeten nog onderhandelen met de fracties om toegelaten te worden.

NEDERLANDSE EUROPARLEMENTARIËRS

Op dit moment zitten er 31 Nederlandse Europarlementariërs in het Europees Parlement. Deze bewindslieden zijn verkozen door de Nederlanders tijdens de Europese verkiezingen in 2024.

HUIDIGE SAMENSTELLING EUROPEES PARLEMENT

*Dit is de voorlopige samenstelling van het Europees Parlement op basis van de voorlopige of definitieve nationale resultaten. Bron: Verian, in opdracht van het Europees Parlement

TIJDLIJN VAN EEN WETSVOOTSEL

DE GEWONE WETGEVINGSPROCEDURE

De gewone wetgevingsprocedure werd in 1992 onder de naam "medebeslissingsprocedure" ingevoerd en het gebruik werd in 1999 uitgebreid. Met het Verdrag van Lissabon werd de medebeslissingsprocedure omgedoopt tot "**gewone wetgevingsprocedure**" en is ze de voornaamste besluitvormingsprocedure geworden voor het aannemen van EU-wetgeving.

HET VOORSTEL: DE EUROPESE COMMISSIE

De Europese Commissie kan op basis van verschillende gronden wetsvoorstellen voorbereiden. Dit kan op eigen initiatief, op verzoek van EU-instellingen of lidstaten, of naar aanleiding van een burgerinitiatief. Het definitieve voorstel wordt tegelijkertijd naar het Europees Parlement, de Raad van de EU, de nationale parlementen, en in sommige gevallen, naar het Comité van de Regio's en het Europees Economisch en Sociaal Comité.

EERSTE LEZING: HET EUROPEES PARLEMENT

De president van het Europees Parlement verwijst het voorstel door naar een parlementaire commissie, waar een rapporteur wordt aangewezen. De Rapporteur is verantwoordelijk voor het opstellen van een voorlopig rapport met amendementen op het voorstel. De parlementaire commissie stemt over de amendementen in het rapport. Vervolgens wordt er over het voorstel op basis van het rapport van de rapporteur en de amendementen gedebatteerd en gestemd in de plenaire vergadering van het Europees Parlement. Het resultaat is de uitkomst van de eerste lezing in het Europees Parlement. Het Parlement kan het voorstel van de Commissie ongewijzigd of met amendementen aannemen, maar het kan het voorstel ook verwerpen. Het standpunt van het Parlement in eerste lezing wordt doorgestuurd naar de Raad van de EU.

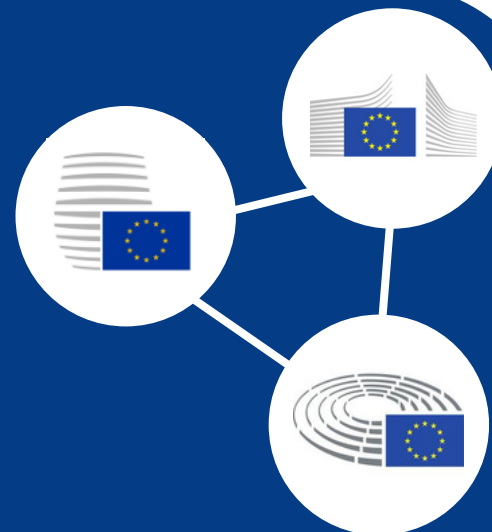
EERSTE LEZING: DE RAAD VAN DE EU

Het voorbereidende werk van de Raad gebeurt simultaan aan de eerste lezing in het Europees Parlement, maar de Raad mag alleen formeel de eerste lezing uitvoeren op basis van de uitkomst van de eerste lezing in het Parlement. De Raad kan het standpunt van het Parlement overnemen, in dat geval wordt het voorstel aangenomen en gepubliceerd. De Raad kan ook wijzigingen aanbrengen aan het oordeel van het Parlement, dat wordt het standpunt van de Raad in eerste lezing en wordt vervolgens teruggezonden naar het Parlement voor een tweede lezing.

TRILOOG*

De triloog is een informeel overleg waarin delegaties van de Europese Commissie, het Europees Parlement en de Raad van Ministers onderhandelen over wetgevende voorstellen. In de regel neemt namens de Commissie de dossier-expert en diens leidinggevende deel, namens het EP in principe de door het volledige Europees Parlement gemandateerde rapporteur en namens de Raad de voorzitter van de bij het onderwerp betrokken raads werkgroep of de betreffende Coreper-formatie.

*Er is geen vast moment wanneer het triloog plaatsvindt in de gewone wetgevingsprocedure.

VOORSTEL AANGENOMEN JA/NEE

Als het voorstel wordt aangenomen dan wordt het gepubliceerd als verordening, richtlijn of besluit.

TWEEDE LEZING: HET EUROPEES PARLEMENT

Het Europees Parlement heeft drie maanden om het standpunt van de Raad te onderzoeken. Het standpunt van de Raad gaat eerst naar de bevoegde commissie, die een aanbeveling voorbereidt voor de tweede lezing van het Parlement. Dan volgt de plenaire stemming over de aanbeveling inclusief mogelijke amendementen.

Er zijn vier mogelijke uitkomsten van een tweede lezing:

- het Parlement keurt het standpunt van de Raad goed en het besluit wordt aangenomen;
- het Parlement neemt geen besluit binnen de gestelde termijn, in welk geval het besluit wordt aangenomen zoals gewijzigd door de Raad in eerste lezing;
- het Parlement verwerpt het standpunt van de Raad in eerste lezing, in welk geval het besluit niet wordt aangenomen en de procedure wordt beëindigd;
- het Parlement stelt amendementen voor op het standpunt van de Raad in eerste lezing en stuurt zijn standpunt naar de Raad voor een tweede lezing.

TWEEDE LEZING: DE RAAD VAN DE EU

De Raad van de EU onderzoekt het standpunt van het Parlement in tweede lezing. Ook wordt de Raad geïnformeerd over het standpunt van de Europese Commissie over de amendementen van het Parlement in tweede lezing. De Raad keurt ofwel alle amendementen van het Parlement goed, in welk geval het wetgevingsbesluit wordt aangenomen, ofwel keurt hij niet alle amendementen goed. In het laatste geval roept de voorzitter van de Raad, in overeenstemming met de voorzitter van het Parlement, een vergadering van het bemiddelingscomité bijeen.

BEMIDDELING

Na de afronding van de tweede lezing door de Raad wordt een bemiddelingscomité bijeen geroepen, met een gelijk aantal Parlementsleden en vertegenwoordigers van de Raad. Het bemiddelingscomité neemt een besluit over een gemeenschappelijke tekst op basis van de standpunten in tweede lezing van het Parlement en de Raad. **Als het bemiddelingscomité geen gemeenschappelijke ontwerp tekst goedkeurt, vervalt de voorgestelde wetgevingshandeling en wordt de procedure beëindigd.** Als het Bemiddelingscomité een gemeenschappelijke tekst goedkeurt, wordt de tekst voor een derde lezing voorgelegd aan het Europees Parlement en de Raad.

DERDE LEZING: DE RAAD VAN DE EU & HET EUROPEES PARLEMENT

De gemeenschappelijke tekst wordt tegelijkertijd ter goedkeuring naar het Parlement en de Raad gestuurd. Er is geen specifieke volgorde waarin de medewetgevers moeten beslissen. Ze hebben zes weken om te beslissen en ze kunnen de tekst niet wijzigen. In het Parlement wordt de stemming over de gemeenschappelijke ontwerp tekst voorafgegaan door een debat in de plenaire vergadering. Als het Parlement en de Raad de gemeenschappelijke ontwerp tekst goedkeuren, is het wetgevingsvoorstel aangenomen. Als één of beiden het afwijst, of niet tijdig reageert, vervalt de wetgeving en wordt de procedure beëindigd. Het kan alleen worden hervat met een nieuw voorstel van de Commissie.

VOORSTEL AANGENOMEN

Als het voorstel wordt aangenomen dan wordt het gepubliceerd als **verordening, richtlijn of besluit**.

EUROPESE WETTEN

De belangrijkste bindende rechtsinstrumenten die voortkomen uit de gewone wetgevingsprocedure zijn:

De verordening

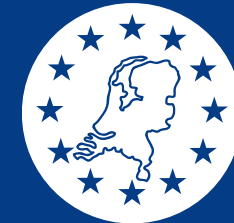
Verordeningen bevatten **regels die direct gelden in alle lidstaten** van de Europese Unie. Dit wordt 'rechtstreekse werking' genoemd. Verordeningen hebben daarmee een vergelijkbare status als nationale wetten in de lidstaten, maar in geval van strijdigheid gaat de verordening boven de nationale wet.

De richtlijn

Richtlijnen bevatten **doelstellingen waar alle lidstaten van de Europese Unie aan moeten voldoen**. Het beoogde resultaat staat vast, maar hoe een lidstaat daaraan voldoet niet. De lidstaten mogen zelf bepalen hoe ze de richtlijn uitwerken. Daarbij kunnen ze rekening houden met de specifieke situatie in hun eigen land.

Het besluit

Een besluit geldt in principe voor iedereen, behalve besluiten die op specifieke personen of instanties zijn gericht. Sinds het Verdrag van Lissabon vervangt het besluit de beschikking. Ook komt het in de plaats van een groot aantal rechtsinstrumenten die eerst ieder apart werden gebruikt op enkele specifieke beleidsterreinen (justitie, veiligheid en buitenlandse zaken).

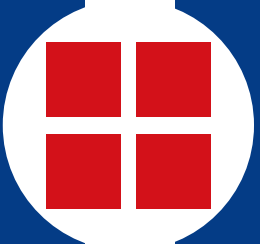

Utrecht en Europa

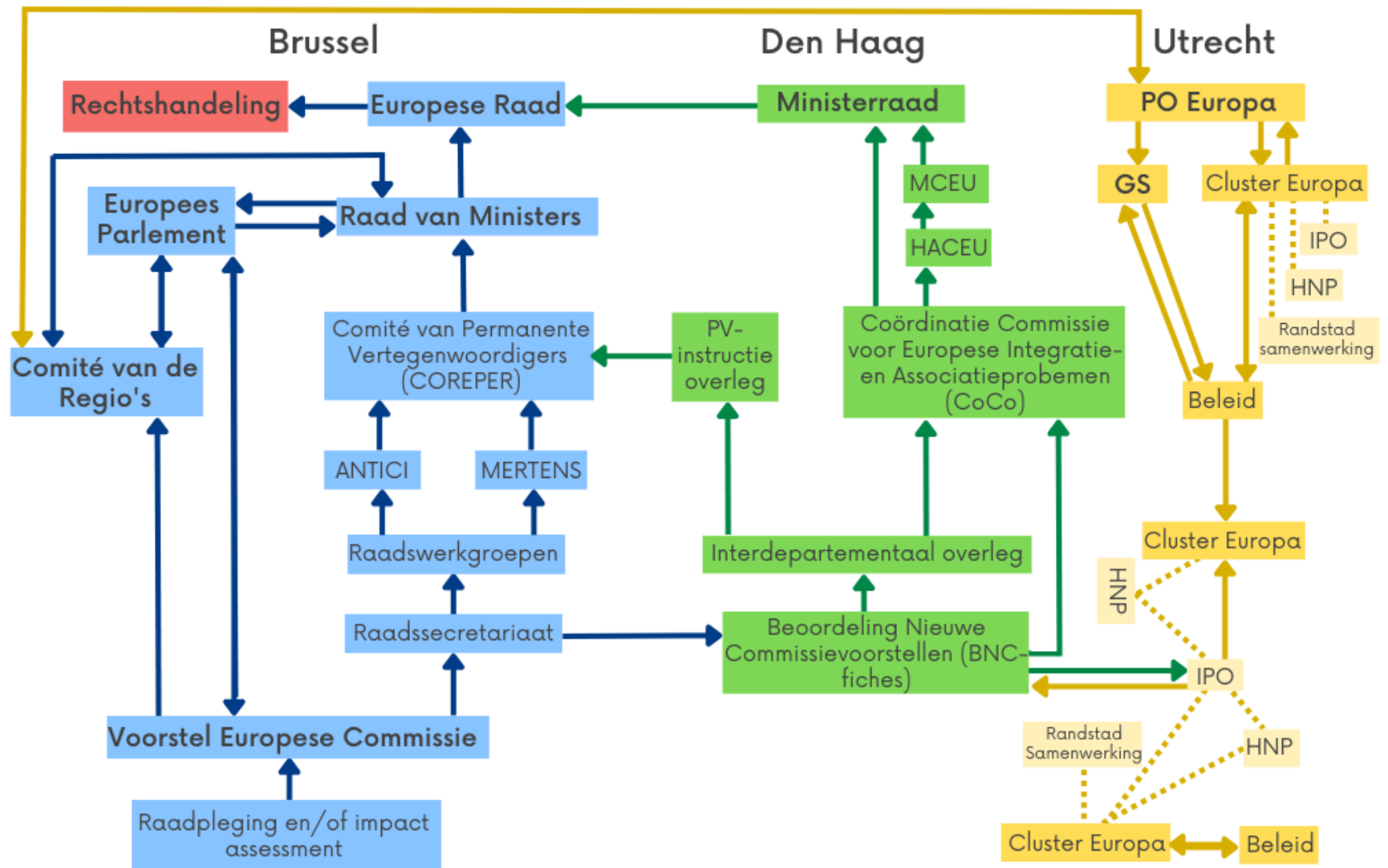

EU-besluitvormingsproces Brussel - Den Haag - Utrecht

De EU moet op veel verschillende beleidsterreinen besluiten nemen. Om deze besluiten te nemen heeft de EU een groot aantal instellingen. Binnen dit besluitvormingsproces is het een samenspel van supranationaliteit (de macht bij de EU) en intergouvernementele samenwerking (de macht bij de lidstaten). Hier focussen we op de intergouvernementele samenwerking en met name hoe nationale en decentrale overheden invloed kunnen uitoefenen op het Europese besluitvormingsproces.

EU-Besluitvormingsproces

EU-besluitvormingsproces - Den Haag

BNC

De wetsvoorstellen van de Europese Commissie worden besproken in de interdepartementele werkgroep "**Beoordeling Nieuwe Commissievoorstellen**" (BNC). De werkgroep wordt doorvoorzeten door Buitenlandse Zaken en komt elke woensdag bijeen. Hier wordt een eerste inventarisatie gedaan van de impact op het Nederlandse beleid en wetgeving én wordt er een eerste Nederlandse standpunt geformuleerd. Dit krijgt vervolgens de vorm van een "fiche" (een factsheet) en dient als basis voor de Nederlandse vertegenwoordiging in de Raadswerkgroepen. Het fiche wordt via de CoCo aangeboden aan de Ministerraad en doorgezonden naar de Staten-Generaal en de Nederlandse leden van het Europees parlement. Maar ook het IPO (**InterProvinciaal Overleg**) krijgt het BNC-fiche en stuurt dit door naar de Nederlandse provincies.

**PV
instructie
overleg**

Het wekelijkse instructieoverleg voor de **Permanente Vertegenwoordiger** in het **COREPER**, dat alle besluitvorming door de Raad van Ministers voorbereidt, wordt voorgezeten door Buitenlandse Zaken. Hier worden de instructies voor de Permanente Vertegenwoordiging vastgesteld.

EU-besluitvormingsproces - Den Haag

CoCo

De interdepartementale voorbereiding van het Nederlandse standpunt, dat de Nederlandse ministers innemen in de Raad van Ministers, vindt plaats in de wekelijkse Coördinatie Commissie voor Europese Integratie- en Associatieproblemen (CoCo), onder voorzitterschap van DG Europese Samenwerking van Buitenlandse Zaken. De CoCo-conclusies, de voorbereide standpunten, worden vervolgens in de wekelijkse Ministerraad behandeld en vastgesteld.

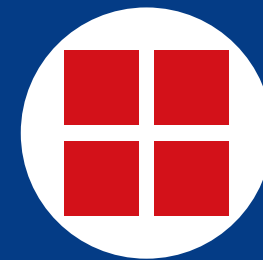
HACEU & REA

Bijzondere onderwerpen, die een uitgebreidere en diepgaande bespreking nodig hebben, worden in de interdepartementale **Hoog-ambtelijke Commissie EU** (HACEU) besproken, dat wordt voorgezeten door de Secretaris-Generaal van het ministerie van Algemene Zaken. Hierna gaat het voorstel naar de **Raad Europese Aangelegenheden** (REA). In de REA wordt de strategische Europese agenda geformuleerd en vindt er voorbereiding plaats voor de Europese Raad. De Minister-President, die ook plaatsneemt in de Europese Raad, is de voorzitter van de REA.

Minister raad

In de Ministerraad bespreekt en keurt het Kabinet de BNC-fiches. De goedgekeurde fiches worden door Buitenlandse Zaken, nu als politieke fiches, gestuurd naar de Staten-Generaal en de Nederlandse Europarlementariërs. De politiek gevoelige onderwerpen worden binnen het kabinet eerst besproken in de **Ministeriële Commissie Europese Unie** (MCEU).

EU-besluitvormingsproces - Utrecht

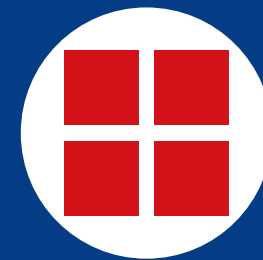
HNP

Het **Huis van de Nederlandse Provincies (HNP)** in Brussel is opgericht door de 12 Nederlandse provincies en het **IPO** met als doel om een effectieve vertegenwoordiging van de decentrale overheden te zijn. Het HNP heeft een signalerende functie en is een platform voor gezamenlijke belangenbehartiging van de provincies in het Europese beleid. Onze lobbyist vertegenwoordigt de provincie Utrecht in Brussel en legt contacten met de Europese instellingen (zoals de Europese Commissie en het Europees Parlement) en de Permanente Vertegenwoordiging van Nederland bij de EU (PV EU).

Cluster Europa

Het **cluster Europa** binnen de provincie Utrecht ondersteunt het bestuur, het management en de organisatie van de provincie bij Europese zaken. Het cluster heeft een signalerings- en adviesfunctie binnen de provincie en vervult de rol van expertisecentrum Europese zaken. De BNC-fiches worden vanuit Den Haag en Brussel goed in de gaten gehouden en binnen de organisatie verspreid naar de inhoudelijke domeinen. Het cluster adviseert de **Gedeputeerde Staten** en onderhoudt nauw contact met de Utrechtse **portefeuillehouder Europese zaken**. Het cluster opereert vanuit Utrecht en Brussel in het HNP. En werkt veel samen met de vier randstadprovincies en externe stakeholders.

EU-besluitvormingsproces - Utrecht

PO Europa

De **portefuillehouder Europese zaken** van de provincie Utrecht en heeft een coördinerende en aanjagende functie in het college van Gedeputeerde Staten. Daarnaast vertegenwoordigt de portefeuillehouder de provincie in het **Bestuurlijk Overleg van het HNP** en in het **Comité van de Regio's**.

De vakinhoudelijke Gedeputeerden zijn verantwoordelijk voor de Europese dimensie binnen hun eigen portefeuilles.

Comité van de Regio's

De **portefuillehouder Europese zaken** wordt uitgenodigd om deel te nemen aan het **Europees Comité van de Regio's**. Dit belangrijke Europese orgaan is de vertegenwoordiging van lokale en regionale overheden in de EU en verleent advies over nieuwe wetten die invloed hebben op regio's en steden. Het comité komt zes keer per jaar bijeen in Brussel om hun adviezen over de voorgestelde wetgeving te bespreken en het eens te worden over resoluties waarin zij de EU oproepen tot extra maatregelen. Daarnaast worden Comité adviezen voorbereid in een van de zes thematische commissies. De **portefuillehouder Europese zaken** neemt ook zitting in één van de zes commissies.

A white envelope icon inside a white circle, which is part of a larger graphic element resembling a road with a dashed white line. The road starts at the top, goes down, turns right, and then down again.

Cluster Europa

Het EU-besluitvormingsproces kan een behoorlijk doolhof zijn. Heb je vragen over Europese regels, Europese subsidies of andere Europees-gerelateerde vragen? Je vindt cluster Europa via europa@provincie-utrecht.nl